

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

96. Militantis Ecclesiæ &c. Erectio Ecclesiæ Pirmensis Beatæ Mariæ dell
Steccata nuncupatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Sacræ
Equestris Religionis Constantinianæ, S. Georgii cum pluribus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiçionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Militiæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & styliis, privilegiis quoque, indulciis, & Literis Apostolicis eidem Militiæ, illiusque Fratribus, & Personis etiam primioribus, seu primis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anno Piscatoris die xx. Aprilis MDCCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

ERECTIO

Ecclesiæ Parmensis Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Sacræ Equestris Religionis Constantinianæ S. Georgii, cum pluribus concessionibus ad favorem tam ejusdem Religionis, quam illius Sereniss. Magni Magistri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ejusque Successorum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, nullo licet meritum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, præfidentes, ad ea potissimum, quæ Militarium Ordinum, maximo Christianæ Reipublicæ bono, antea actis temporibus institutorum decus, & incrementa respiciunt, quæque in Orthodoxæ Fidei, Divinæque cultus amplificationem celsura esse noscuntur, vigilantia nostræ curas libenter convertimus, nostrique Apostolici Officii partes propensâ benignitate desuper interponimus, prout pia Catholicorum Principum vota postulant, & Nos, prudenti consultatione adhibitâ, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè aliàs, postquam tunc in humanis agens Joannes Andreas Angelus Flavius Comnenus, dum vixit, Princeps Macedoniæ, ac Magnus Magister Militiæ Areatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regulâ Sancti Basilii Magni Familiæ suæ Angelæ Flaviæ Comnenæ solus superstes, ac tam liberis, quam spe illos procreandi jam destitutus, summopere cupiens in Officio, seu munere Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ prædictæ, quod longissimo tempore ab ejus Progenitoribus continuâ, ac non interruptè seric obtentum, & possessum fuerat, dari sibi Successorem prævalidum, cujus ope, ac virtute Militiæ præfata revelaretur, ac præservaretur à noxiis, nec non lætioribus, benedicente Domino, proficeret incrementis, ad Personam dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, egregiis naturæ, gratiæque Divinæ muneribus præfulgentem, mentis suæ oculos providè direxerat, juribusque sibi in hac re quovis modo competentibus, seu quæ sibi competere existimaverat, utens, eidem Francisco Ducis, ejusque Successivè Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus Officium, seu munus Prædictum, reservato tamen desuper Sedis Apostolicæ beneplacito, resignaverat; felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor noster, firmam in Domino spem concipiens, dictum Franciscum Ducem, cui præter generis splendorem, ac domestica Majorum exempla, Catholicæ Religionis tuendæ zelus, aliæque eximie, ac pio, prudentique Principe dignæ virtutes abundè suffragabantur, Militiæ prædictæ plurimum utilitatis allatum esse, ac proinde felicibus ejusdem Militiæ, quæ, ut asserbatur, diversis Privilegiis, Gratiis, & Indulciis à quamplurimis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tunc suis, insignita fuerat, progressibus opportune consulere volens supplicationibus tam Francisci Ducis, quam Joannis Andree Principis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædictorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus ac etiam motu proprio, ac

Et consueta derogatione quibuscumque contrariis.

Exordium à Pontificio studio promovendi ea que decus, & incrementum Ordinum Militarium, & consequenter Orthodoxæ Fidei & Divini cultus amplificationem respiciunt.

Jo. Andreas Angelus Flavius Comnenus Princeps Macedoniæ Magni Magister Militiæ Areatæ Constantinianæ.

Præfatus Princeps Macedoniæ religiose gravavit munus Magni Magistri dicti Militiæ Constantinianæ Serenissimi Ducis Francisci Farnesii, ejusque Descendentibus, aliisque ipsius Serenissimi Ducis Successoribus, reservato beneplacito Apostolico.

ANNO
1718.

Innocentius
XII. huius
modi resigna-
tionem con-
firmavit.

Et ad ma-
jorem cautela-
m eidem Duci
ejusque Suc-
cessoribus
munus M.
Magistri per-
petuo conce-
dit & assigna-
vit.

ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione suis, deque Apostolica potestate plenitudine resignacionem dicti Officii, seu muneris Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ eidem Francisco Duci, ejusque successivè Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familia Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus à præfato Joanne Andrea Principe, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore factam, ut præfertur, publicumque desuper confectum Instrumentum, seu publicam desuper confectam Scripturam cum omnibus, & singulis in eis contentis sub certis modo, & formâ tunc expressis Apostolicâ autoritate perpetuò confirmavit, & approbavit, & ad majorem, & abundantiorum cautela, quatenus opus esset, ac etiam omni meliori modo, viâ, jure, & formâ, quibus fitiis, & validius facere poterat, eidem Francisco Duci, ac prædictis illius Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque Familiae suæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo ordine respectivè, supradictum Officium, seu munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ, præmissis, vel aliâ certo, quem idem Innocentius Prædecessor pro expresso haberi voluit, modo tunc vacans cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, motu, scientiâ, deliberatione, & potestate plenitudine paribus, perpetuò concessit, & assignavit.

§. 2. Nec non cum illis super receptionis in Fratres Milites Militiæ prædictæ, ac susceptionis habitus per eosdem Milites gestari soliti, nec non Professionis per ipsos Milites emitti consuetæ Regularium, nec non servitorum quorumlibet ad ejusdem Militiæ Statutis, seu stabilimentis præscriptorum, ac aliarum quarumvis per eadem Statuta, seu stabilimenta, ac Privilegia, & Indulta Apostolica ad obtinendum Officium, seu Munus hujusmodi, illiusque jurisdictionem, potestatem, præeminentias, & prærogativas exercendum quomodolibet requisitarum qualitarum defectibus, ceterisque impedimentis quibusvis in præmissis eidem Francisco Duci, ejusque Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familia Farnesiæ hujusmodi Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, prædictis quomodolibet obstantibus, & quandocumque obstantibus, seu quæ illis obstat quovis modo prætendi, cense, vel intelligi possent ad præmissorum effectum, quatenus opus esset, semper, & omni tempore, quo casus hujusmodi eventurus foret, de specialis dono gratiæ dispensavit, & alia disposuit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis in formâ Brevis die vigesimâ quartâ Octobris millesimi sexcentissimi nonagesimi noni expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, Franciscus Dux, ac Magnus Magister seu perpetuus Administrator præfatus, ut Christianum decebat Principem, susceptive Officii, seu Muneris ratio ab ipso postulabat, ad instaurandam Militiam hujusmodi, ob varia præteritorum temporum infortunia ferè collapsam pio, strenuoque animo incumbens, nullis hæcenus pepercerit curis, laboribus, & sumptibus, ut illa ad pristinum honoris, ac Dignitatis gradum restitueretur, & restituta ad Catholicam Religionem contra Infidelium insultus pro veteri suo instituto propugnandam usui

esse posset; in primis autem antiqua præfata Militiæ Statuta, seu stabilimenta renovari meliori, quam olim, methodo, ac ordine disponi, præsentique temporis conditioni, ac rerum statui accommodari sedulo curaverit, quamplures insuper non tam generis nobilitate, quam animi robore, virtutumque meritò præstantes viros, prævio maturo examine, in eandem Militiam adsciverit; ac demùm cum implacabiles Christiani nominis Hostes Turcæ in sua feritate confidentes Catholicorum Principum, ac præsertim Venetæ Reipublicæ Dominia nefario bello vexare cæperunt, idem Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator, avitæ pietatis stimulis incitatus, duo peditum millia in sexdecim Cohortes distributa, non sine gravi sui Ducalis Ærarii dispendio, alacri tamen, promptoque animo suis sumptibus conscripserit, ac eorum regimini antedictos Milites sub ejusdem Militiæ vexillo præfecerit, illaque sic conscripta, omnibusque necessariis instructa in Venetorum opem, atque subsidium ad Dalmatiæ partes transmissit, firmâ spe, fiduciaque conceptis, quod iidem Milites, dirigente Domino fideles eorum gressus, non tam Venetis ipsis, quam Universæ Christianæ Reipublicæ ad propulsandos Barbarorum conatus non modico futuri essent adjumento.

§. 4. Tametsi verò omnia, & singula præmissa hucusque gesta, & laudabiliter constituta prædictæ Militiæ decori, & stabilitati longè suffectura dignoscantur, nihilominus dictus Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator feliciori adhuc ejusdem Militiæ statui, conservationi, & incremento, nec non prædictorum Militum utilitati, & subventioni consultum esse plurimum cupiat, proindeque Nobis exponi fecerit, quod Militia præfata certâ Ecclesiâ, certâque Sede Conventualibus, in quibus Milites Divina Officia, aliisque Ecclesiasticas functiones juxta eorum Regulare Institutum pro tempore celebranda celebrare, & conventualiter ad instar aliarum Militiarum hujusmodi vivere respectivè possint, annisque redditibus, & Commendis ad id necessariis, ob superiorum temporum calamitates, destituta reperitur; quodque, si sine curâ Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Stroccata* nuncupatæ Parmen., quæ minime collativa existit, ac pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis patrocinio subest, nec non à quadam Congregatione Clericorum, & Laicorum à præfato Duce eligi, & deputari solitorum regitur, & gubernatur ac à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris in cantu Gregoriano approbatis, & apud eam personaliter residentibus, ac ad nutum ejusdem pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis amovibilibus, cum congruâ mensuræ mercedis, seu mensuræ salarii assignatione in Divinis deservitur, & in quâ nonnulla perpetua simplicia, personalemque residentiam non requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum duo de Jurepatronatus ejusdem Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum, ex fundatione, vel dotatione existere dicuntur, fundata reperiuntur, in Ecclesiâ Conventualem, & certam Sedem prædictæ Militiæ, totiusque Ordinis Militaris hujusmodi Caput, ad quod ob illius Ædificii elegantem structuram, amplitudinem, celebrem ornatum, & divitem sacrarum suppellectilium copiam satis apta esse dignoscitur, perpetuò erigeretur, ac in ea unus Magnus Prioratus pro uno Presbytero Milite ejusdem Militiæ, qui à nunc, & pro tempore existente ejusdem Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligi, ac eidem Ecclesiæ, dictæque Militiæ Militibus, ac aliis ejusdem Ecclesiæ Ministris, & Cappellanis eidem Ecclesiæ infer-

ANNO
1718.

Serenissimus
Dux curavit
instauracionem
Ordinis
Statuta reno-
vando, Milites
nobiles adscribendo,
& duo millia
peditum in
subsidium
Venetorum
contra com-
munem hostem
expediendo.

Expositio facta per
Serenissimum
Ducem SS. D. N.
pro obtinenda
erectione
Ecclesiæ
Stroccatæ in
Ecclesiâ, &
Sedem
Conventualem
Ordinis, &
concessione
Domus Pie
Misericordiæ
Curtis Majoris,
ac applica-
tione bonorum,
& reddituum
dictæ Ecclesiæ
& Domus
Pie Militiæ
prædictæ.

vientibus, cum titulo, ac denominatione Magni Prioris præfesse, illorumque Præfese, ac Prælati esse deberet, perpetuò itidem erigeretur, & institueretur; Nec non Pia Domus de Misericordia nuncupata in Terra de Corte Maggiore Placentinæ Diocesis Provincia Bononien. quæ pariter minimè collativa existit, nullique ad vitam, seu in administrationem concedi consuevit, quæque aliàs à quondam tunc in humanis agente Rolando Marchione Pallavicino, dum vixit, Domino in temporalibus dictæ Terræ fundata, ac deinde à recolendæ memoriæ Alexandro Papa VI. etiam Prædecesore nostro, præviâ ejusmodi fundationis amplissima confirmatione, à quacumque Ordinarii Loci jurisdictione perpetuò exempta, illaque sic exempta eidem Rolando, ejusque Successoribus Dominis in temporalibus dictæ Terræ pro tempore existentibus subiecta fuit, & nunc ad Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem prædictum, uti legitimum Successorem præfati Rolandi spectat, & pertinet, ac per nonnullos homines Universitatis dictæ Terræ ab ipsomet Francisco Duce, cui de annuis redditibus ejusdem Piæ Domus, illorumque administratione singulis annis iidem homines, rationem reddere tenentur, pro tempore nominatos, & deputatos regi, & gubernari solet, eidem Militiæ etiam perpetuò concederetur, insuper omnia, & singula respectivè bona, res, proprietates, ac jura quæcumque ad præfatam Ecclesiam sic erigendam, ac præfatam Domum Piam sic concedendam, quomodolibet respectivè spectantia, & pertinentia, illorumque omnes, & singuli fructus, redditus, & proventus, qui deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ, ac Domus Piæ præfatarum oneribus, ad quingentos septuaginta duos ducatos auri de Camera circiter annuatim, ut asseritur, ascendat, eidem Militiæ in congruam pro tempore existentis Magni Prioris Magni Prioratus, ut præfertur, erigendi hujusmodi, nec non in dotem nonnullarum præceptoriarum, seu commendarum ejusdem Militiæ similiter, ut infra, erigendarum perpetuò applicarentur, & assignarentur, aliaque infra scripta per Nos benigne concederentur, ex his omnibus, & singulis Militiæ præfata validius suæ stabilitatis firmamentum, ac Divinus cultus in dictâ Ecclesiâ non modicum susciperent incrementum, ac Milites ipsi ad Christianas excolendas virtutes, solidamque sui Ordinis gloriam promovendam, proposito eis præmio, vehementius inflammarentur,

§. 5. Nos, qui Militiam hujusmodi, cujus, dum Cardinalatus fugebamur honore, Protectoris munus sustinimus sincero paternæ charitatis affectu semper prosecuti fuimus, & nunc etiam impensè prosequimur, summopere gaudentes, quod illa sub Francisci Ducis, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti auspiciis ad pristinum honoris, & Dignitatis locum, benedicente Domino, resurgere jam ceperit, ac proinde eundem Franciscum Ducem novis gratiarum muneribus decorare, ejusque pium, ac laudabile propositum, quantum cum Domino possumus, confovere, nec non ipsam Militiam, ut felicioribus in dies lætari possit incrementis, opportune subventionis ope juvare, ac fulcire volentes, ipsumque Franciscum Ducem, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusdemque Militiæ Milites, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodari existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, ha-

rum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ex certa scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad uberiores cautelam, ac etiam quatenus opus sit, omni, & quocumque potiori, & meliori modo, ac formâ, quibus firmius, & validius à Nobis fieri possit, ac valeat, eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac præfatis ejus Natis, Nepotibus, & Descendentibus aliisque Familiæ suæ Farnesiæ Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo respectivè ordine, præfatum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ præfata per eundem Franciscum Ducem, ut præfertur, obtentum, & hucusque præclare gestum, ac exercitum cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, aliisque gratis sibi, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis à præfato Innocentio Prædecesore, ob eximiam suorum, & Familiæ suæ Farnesiæ prædictæ meritorum celsitudinem, ut præfertur, concessis, tenore præsentium perpetuò iterum concedimus, & assignamus, omniaque, & singula eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis super libero exercitio Officii, seu muneris hujusmodi ab eodem Innocentio Prædecesore concessa, etiam perpetuò harum serie approbamus, & confirmamus, dictumque Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusque Familiæ Farnesiæ Descendentes, & Successores præfatos in omnibus, & singulis juribus, quæ dicto Joanni Andreæ, ejusque Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ, si tempore resignationis ab ipso Joanne Andrea eidem Francisco Duci, ut præfertur, factæ, & per eundem Innocentium prædecesorem etiam, ut præfertur, confirmatæ, & approbatæ, extitissent, ad dictum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris quomodolibet competebant, seu competere poterant, & si dictus Joannes Andreas Officium, seu Munus hujusmodi non resignasset, ipsiusque Familia Angela Flavia Comnena prædicta extincta non fuisset, quomodocumque competere, & competere possent, gratiosè, ac plenariè subrogamus, & subrogatos esse volumus, & declaramus, nec non Militiam Aureatam Constantinianam prædictam ab eodem Francisco Duce, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut præfertur, institutam; ac ferè de novo erectam, & institutam dictâ Apostolicâ autoritate approbantes, & confirmantes, eundem Franciscum Ducem, & ab illius Familiâ Farnesiâ Descendentem, qui Parmæ, & Placentiæ Dux pro tempore extiterit, ordine præfatorum, Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem ejusdem Militiæ, perinde ac si ab ipsomet Francisco Duce verè de novo erecta, & instituta fuisset, cum honoribus, prærogativis, & facultatibus, quibus alii aliarum Militiarum hujusmodi Apostolicâ autoritate confirmatarum Magni Magistrum cum suis Militibus quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, absque ullo prorsus discrimine, & sine aliquo antiquorum jurium præjudicio, sed nova jura antiquis cumulando, eaque conservando perpetuò constituimus, & deputamus.

§. 6. Ac Ecclesiam Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ præfatam, præviis in ea omnis cujuscumque status, & essentia secularis, non tamen quoad Beneficia in ea jam, ut præfertur, fundata,

Clemens XI.
tempore sui
Cardinalatus
fuit Protector
Ordinis.

Pontifex ad
cautelam, &
quatenus o-
pus sit, Mu-
nus Magni
Magistri de
novo conce-
dit Setenil-
ino Duci, &
jusque Suc-
cessoribus, &
confirmat
omnia illis
concessa ab
Innocentio
XII.

Eos insuper
plenariè sub-
rogat in om-
nibus Juri-
bus, quæ ad
dictum Mu-
nus Magni
Magistri Fa-
milie Ange-
læ Flaviæ
Comnenæ o-
lim compe-
tebant.

Militiam
Constantini-
nam appro-
bat, & confir-
mat.

Serenissimum
Franciscum
Ducem, & ab
illius Familia
Descenden-
tem qui Dux
Parmæ, &
Placentiæ pro
tempore erit,
Magnum Ma-
gistrum d.
Militiæ con-
stituit.

Erigit Eccle-
siam Stecca-
tæ in Eccle-
siam, & Se-
dem Con-
ventualem
dictæ Militiæ.

ac de dicto jurepatronatus Laicorum, ut præferatur, existentia, quæ illæsa, & in eorum primæ natura seculari, excepto tamen jure in eis instituendi Clericos Seculares ad illa pro tempore vacantia, ab illorum pro tempore existentibus Patronis præsentandos, quod Nos Magno Priori præfato pro tempore existenti concedere, ut infra, & assignare intendimus, remaneant, extinctione, nec non ejusdem Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ Regiminis, & Gubernii à Congregatione prædictâ, à qua, ut præfertur, regi, & gubernari usque nunc consuevit, abdicatione, ac prædictorum viginti quinque Clericorum, seu Presbyterorum Secularium præfatorum, à quibus eadem Ecclesiâ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ nunc, ut præfertur, in Divinis deservitur, amotione, in certam Ecclesiam certamque prædictâ Militiæ Aureatæ Constantinianæ Sedem Collegialem, seu Conventualem, quæ Caput aliarum Ecclesiarum Militiæ hujusmodi in posterum erigendarum existat, ac omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, autoritatibus, facultatibus, & gratiis, quibus aliz similes Ecclesiæ Militiarum Capita quomodolibet gaudent, utuntur, fruuntur, & potiuntur, seu gaudere, uti, frui, & potiri debent, perpetuò gaudeat, utatur, fruatur, ac potiatur, nec non à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris idoneis à nunc, & pro tempore existente dictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, eligendis & ad sui placitum amovendis aliisque toties, quoties casus evenerit, subrogandis, & ab eo insigni Crucis ejusdem Militiæ, juxta illius statuta, seu stabilimenta donandis, qui apud dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ personaliter residere teneantur, cum congruè illius mensuræ salarii, quod viginti quinque Clericis, seu Presbyteris Secularibus, ut præfertur, amotis, antea assignari consueverat, assignatione in Divinis collegialiter, seu conventualiter deserviri debeat, ubi Milites prædicti nunc, & pro tempore existentes Divina officia, aliasque Ecclesiasticas functiones ab eis, juxta laudabilia ejusdem Militiæ instituta, & consuetudines celebrari solita, ac debita, celebrare libere, & licite valeant, eadem Apostolicâ autoritate perpetuò erigimus, & instituiamus.

§. 7. Ac ut in eadem Ecclesiâ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ Divinum servitium, & Milites prædicti in spiritualibus exactè, pieque dirigantur, in ea unum Magnum prioratum pro uno Presbytero idoneo, Milite ejusdem Militiæ expressè Professo, futuro ejusdem Magni Prioratus Magno Priore, ac à nunc, & pro tempore existente prædictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore ad dictum Magnum Prioratum, dum illum quomodocumque, quomodocumque, ubicumque, & ex cujusvis personâ, ac etiam à primavâ illius erectione per præfentes faciendâ vacare contigerit, eligendo, & in Magnum Priorem dicti Magni Prioratus præficiendo, qui Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ prædictæ, illiusque Cappellanos Insigni Crucis, ut præfertur, donandorum, aliorumque Ministrorum prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ pro tempore inservientium Caput, Præfes, ac Prælatatus existat, eique, ac Militibus prædictis in spiritualibus, cum indultis, gratiis, antelationibus, præminentis, ac annuis redditibus eidem futuro Magno Priori pro ejus congruâ sustentatione, ut infra, concedendis, & assignandis præesse, illorumque Præfes, ac Prælatatus esse, ac eorum spirituali directioni incumbere debeat, Apostolicâ autoritate præfata similiter perpetuò erigimus, & instituiamus.

§. 8. Ac Domum piam de *Misericordia* nuncupatam prædictam in Terra de *Corte Maggiore* Provincie Diocesis dictæ Provincie; quæ, ut præfertur, minimè collativa existit, nullique ad vitam committi, minusque in administrationem concedi consuevit, & ad dictum Franciscum Ducem, ut præfertur, nunc spectat, & pertinet, præviâ similiter illius Gubernii, & Administrationis ab Hominibus Universitatis prædictæ Terræ abdicatione, cum omnibus, & singulis illius Edificiis, Membris, Edibus, aliisque Pertinentiis, necnon Bonis, Juribus, ac redditibus, ut infra, applicandis, appropriandis, & erogandis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur erectâ, omnimodè subjiciamus, eamque sic subjctam eidem Militiæ, illiusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus, cum pleno, & libero illius Edificiorum, Bonorum, ac Jurium quorumcumque prædictorum respectivè usu, & dominio, motu simili, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicâ potestatis plenitudine, de consensu prædicti Francisci Ducis, etiam perpetuò concedimus, & assignamus.

§. 9. Ecclesiæ verò Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam dictæ Militiæ, ut præfertur, erectâ, ac Domus Piæ prædictarum eidem Militiæ, illius Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis respectivè, ut præfertur, concessarum, & assignatarum prædia, proprietates, fundos, census, aliaque jura, & bona universa in quibusvis rebus, & ubicumque consistentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, præviâ illorum, quantum opus sit, ab Ecclesiâ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, & Domo Piâ prædictis opportunâ dismembratione; Ita quòd liceat Militiæ prædictæ, illiusque modernis Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus hujusmodi per se ipsos, vel alios eorum, & prædictæ Militiæ nominibus realem, corporalem, & actualem proprietatum, rerum, prædiorum, censuum, aliorumque jurium, & bonorum universorum respectivè prædictorum possessionem, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, propriâ autoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, nec non omnes, & singulos fructus, redditus, proventus, & obventiones, ac emolumenta quæcumque ex eis respectivè quomodolibet provenientia, quæ omnia insimul, deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, ac Domus Piæ prædictarum respectivè oneribus, ad prædictam summam quingentorum septuaginta duorum ducatorum auri de Camera hujusmodi circiter annuatim, ut præfertur, ascendunt, quæ omnia, & singula respectivè onera prædicta integrè, & absque ulla proventus illorum diminutione, quantumvis minimâ, semper, & perpetuò supportari, & adimpleri, necnon omnia, & singula Juratronatus Beneficiorum in prædictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ della *Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, jam fundatorum semper, & perpetuò conservari, ac penitus illæsa remanere, illaque ad eorum respectivè Patronos, nunc & pro tempore existentes ut prius, spectare, & pertinere debere volumus, atque decernimus, per unam ejusdem Militiæ Militium, ab illius nunc, & pro tempore existente Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligen-

Domum Piam Misericordie Curie Majoris subiecit Ecclesie Steccate, & eam assignat Militiæ cum omnibus bonis, & Juribus.

Omnia bona, & Jura, ac redditus dictæ Ecclesie Steccate, & Domus Piæ administrari, & respectivè percipi debent à nova Congregatione Militum deputantia per M. Magistrum.

Omnia, & singula onera dictarum Ecclesie, & Domus Piæ debent integrè adimpleri.

Quæ Caput aliarum Ecclesiarum d. Militiæ in posterum erigendarum constituitur, cum omnibus Privilegiis, quibus aliz similes Ecclesiarum Militiarum Capita potiuntur.

Magnum Prioratum in d. Ecclesia Steccata instituit.

dorum, & deputandorum, ejusque arbitrio removendorum, Congregationem noviter deputandam, ad quam Juspatronatus, quod ante hac in duobus ex prædictis Beneficiis in prædictâ Ecclesiâ B. Mariæ della Steccata nuncupata in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erecta etiam, ut præfertur, fundatis, ad primò dictam Congregationem quomodolibet spectabat, & pertinebat, in posterum, perinde ac si ab illorum respectivè primavà fundatione, vel dotatione secundò dictæ Congregationi reservatum fuisset, spectet, & pertineat, spectare, & pertinere debeat, & censetur, integrè, plenariè, ac liberè administrari debere. Ita quòd secundò dictæ Congregationi de novo, ut præfertur, deputanda liceat omnia, & singula ad Ecclesiâ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectam, & Domum Piam præfatas quomodolibet respectivè pertinentia prædia, census, bona, & jura universa perpetuò regere, & gubernare, eorumque fructus, redditus, & proventus quoscumque percipere, exigere, levare, dislocare, & arrendare; Cum hoc tamen quòd ex annuis fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi eadem secundò dicta Congregatio omnia, & singula Ecclesiæ, & Domus Piae prædictarum respectivè onera juxta illarum Fundationis, aliarumque piarum dispositionum legem annuatim supportanda, ac adimplenda supportare, & plenariè adimplere, ipsamque Ecclesiâ, illiusque sacrificium de suppellectilibus, aliisque rebus ad cultum divinum necessariis manuteneri, ut prius, debeat, eos autem, qui supererunt, annuos fructus, redditus, & proventus prædictos pro ratâ annuâ centum septuaginta duorum ducatorum auri similibus, in congruam dicti Magni Prioris Magnum Prioratum hujusmodi pro tempore obtinentis sustentationem, reliquos verò quadringentos ducatos auri de Camera hujusmodi in annum tot Commendarum dictæ Militiæ, pro tot ejusdem Militiæ Militibus, juxta providam nunc, & pro tempore existentis Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti dispositionem, ac ejus arbitrio erigendarum, & assignandarum stipendium perpetuò convertere, & erogare liberè, & licitè valeat, similiter volumus, decernimus, & declaramus.

§. 10. Ac insuper eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ejusque in hujusmodi Officio, seu Munere Successoribus prædictis, quod prædictas, aliasque Commendas, Cappellas, aut Ecclesias ejusdem Militiæ perpetuò erigere, & instituire, dictæque Militiæ perpetuò incorporare, applicare, & appropriare, & Commendarum Fundatoribus, ac Dotatoribus Juspatronatus, & præsentandi Militiæ, ejusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori pro tempore existenti, vel ejus Deputato Personæ idoneas ad Commendas hujusmodi pro tempore vacantes, etiam concedere, & reservare, & sic à Patronis præsentatos, juxta stabilita dictæ Militiæ à Nobis suis loco, & tempore approbanda, nostrâque Apostolicâ auctoritate confirmanda, Ordinariorum Locorum, & quorumvis aliorum consensu desuper minimè requisito, in ipsi Commendis instituire, ac alias illas conferre, & de eis providere possit; Ita tamen, ut quoad Beneficia Ecclesiastica in dictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, jam etiam, ut præfertur, fundata, quorum duo de Jurepatronatus secundò dictæ Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum ex fundatione, vel dotatione, ut

præfertur, existunt, ac etiam quoad alia pariter Ecclesiastica Beneficia, quæ in eadem, vel aliis prædictæ Militiæ Ecclesiis de cætero erigi, ac fundari contigerit, idem Magus Magister, seu perpetuus Administrator nullo modo se ingerere valeat, sed quotiescunque Beneficia hujusmodi pro tempore vacaverint, illorum Patroni Magno Priori nunc, & pro tempore existenti Personæ idoneas ad Beneficia hujusmodi nominare, & præsentare, eademque Personæ sic nominatæ, ac præsentatæ ab eodem Magno Priore canonicam institutionem in eisdem Beneficiis reportare debeant, & teneantur, motu simili, ac ex certa scientiâ deque Apostolica Potestatis plenitudine perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 11. Præterea Ecclesiâ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectam, & Domum Piam prædictas, necnon Commendas, Capellas, & Ecclesias quascunque prædictæ Militiæ tam hætenus erectas, quàm in posterum, ut præfertur, erigendas, illarumque omnia, & singula respectivè bona, redditus, & proventus quoscumque, ac insuper omnes, & singulos ejusdem Militiæ Milites etiam Clericali caractere insignitos, aut in aliquo ex Sacris ordinibus constitutos ubicunque nunc existentes, ac de cætero extituros, nec non eos omnes etiam Cruce hujusmodi Militiæ non insignitos, qui prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, actu inservient, ac intrâ ejus septa, & domum residebunt, & sub Magni Prioris prædicti obedientiâ vivent, ab omni Jurisdictione, superioritate, vilitatione, dominio, & potestate quorumvis Episcoporum, Archiepiscoporum, aliorumque Locorum Ordinariorum similiter perpetuò penitus, & omninò etiam in habitu amplissimè exemptimus, & liberamus, illaque, ac illos respectivè dicti Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusque, & qui pro tempore extiterint in munere hujusmodi Successorum, jurisdictioni, vilitationi, & correctioni in spiritualibus, & temporalibus immediatè pleno Jure, ac in totum subijcimus, & supponimus. Declarantes tamen, ac decernentes, quòd idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator pro tempore existens, in causis tam civilibus, quàm criminalibus, vel mixtis Militum quorumcunque, necnon Ministrorum, aliorumque prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, inservientium, qui Clericali caractere prædicto insigniti, ut in aliquo ex sacris ordinibus constituti, ut præfertur, respectivè fuerint, nullo modo se immiscere possit, nec debeat, sed ejusmodi causas, quotiescunque, ac ubicunque casus evenierit, cognoscendas, sineque debito terminandas committere, ac delegare teneatur Magno Priori prædicto, vel aliis Personis præfatis tamen Clericali caractere insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ejusdem Magni Magistri, seu perpetui Administratoris arbitrio eligendis, & non aliàs, ita quòd Locorum Ordinarii, alique omnes, & singuli prædicti nullam in Commendas, Capellas, & Ecclesias prædictas, earumque bona, redditus, & proventus, nec non in Milites, aliasque personas prædictas respectivè jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscunque contractus, necnon cujusvis generis delicti, etiam turbatæ Jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem mentionem requirentis, vel altèius rei, ubicunque

Et Sacrilla de Suppellectilibus, aliisque ad Cultum Divinum necessariis manuteneri.

Reditus, qui supersunt ascendentes ad ducatos auri 572. erogari debent à nova Congregatione, quoad summam duc. 172. in congruam M. Prioris, quoad residuum in erectionem tot Commendarum.

Conceditur facultas M. Magistro erigendi Commendas, easque pro libito conferendi Militibus, absque Ordinariorum consensu.

Necnon reservandi Juspatronatus Fundatoribus Commendarum, & pro tempore præsentatos instituendi.

Instituire verò Rectores ad Beneficia Ecclesiastica tam erecta, quàm erigenda in dictâ Ecclesiâ Steccatæ, aut aliis dictæ Militiæ

spectare debet ad M. Priorem ad præsentationem Patronorum.

Indulgetur Exemptio amplissima bonorum, & Militum Ordinis etiam in Sacris constitutorum, & Personarum omnium actu inservientium Ecclesiæ Steccatæ ab omni Jurisdictione, Vilitatione, & Correctione Ordinariorum, ac aliorum quorumcunque Superiorum Ecclesiasticorum.

Causæ civiles, criminales, & mixte ditorum Exemptorum Ecclesiasticorum debent committi per M. Magistrum, seu alios in Dignitate Ecclesiastica constitutos.

ANNO
1718.

ANNO
1718.

locorum in eorum contractus, committitur delictum, & res ipsa consistat, exercere valeant, sed Milites, ac alii omnes hujusmodi coram solo Magno Magistro, seu perpetuo Administratore nunc, & pro tempore existente prædicto, tamquam proprio eorum Ordinario, aut aliis Clericali characterè prædicto insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ab eodem Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut supra, deputandis Personis respectivè omnino privativè quoad Ordinarios Locorum, aliosque omnes, & singulos prædictos in omni, & quocunque casu respondere debeant: Decernentes, quoscunque processus contra illos, vel eorum aliquem per ipsos Locorum Ordinarios, vel illorum Vicarios, seu quosvis alios prædictos etiam in casu negligentia Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, vel Magni Prioris prædictorum pro tempore factos, necnon similiter quoslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis, aliasque sententias promulgatas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, non obstante quoad omnia prædicta etiam in alterius, quam Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusve Deputati, vel Magni Prioris prædictorum Jurisdictionem quomodolibet per Milites, aliasque Personas hujusmodi præstando consensu, quem non valere, nec attendi debere similiter decernimus, & declaramus,

§. 12. Ac insuper, ut Divinus cultus in dicta Ecclesiâ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupata in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, decentius, & honorificentius peragatur, debitiisque futuris Magnus Prior prædictus præfulgeat Insigniis, eidem Magno Priori, ut ipse, illiusque Successores Magnum Prioratum per præfentes erectum hujusmodi pro tempore obtinentes Mozzettam laneam, sive ex camelotto violacei coloris, cum suo Cappuccio, ac Rochettum ad instar aliorum Prælatorum inferiorum, absente tamen Magno Magistro, seu perpetuo Administratore prædicto, unâ cum Cruce ejusdem Militiæ super Mozzetta, tam in prædictâ Beatâ Mariæ della Steccata nuncupata Collegiali, seu Conventuali dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, quam etiam in aliis dictæ Militiæ Ecclesiis; Quotiescunque verò dictus Magnus Magister, seu perpetuus Administrator in eisdem Ecclesiis præfens aderit, nec non extra eas, ac intrâ, & intrâ Civitatem Parmen. & ubivis locorum; non tamen in Urbe Mantelletum duntaxat consimile cum Cruce ejusdem Militiæ, & Rochettum coram quibusvis Personis etiam Ordinariis Locorum, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, dictæque Sedis etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, ac Nunciis liberè deferre, & gerere, nec non Missam privatam celebraturi, sive in dictâ Beatâ Mariæ della Steccata nuncupata Collegiali, seu Conventuali, sive in aliis ad eandem Militiam quomodolibet spectantibus Ecclesiis ante Altare, inter duos Capellanos superpelliceo indutos, cum canone, & instrumeto argenteo cum candela, vulgò bugia nuncupato, non tamen Paramentis Sacris ab Altari, sed ab aliâ rabulâ à cornu Epistolæ præparatâ, desumptis, ac sine abaco more Episcoporum, & sine Cruce pectorali, ac stolâ à collo liberè pendente, se præparare, & sic præparati cum assistentiâ duorum Capellanorum, unius Clerici, unius Cubicularii, qui pro manuum lotionem aquam porrigat, & unius Famuli Missam privatam hujusmodi celebrare, nec non Annulum pretiosum in digito deferre, ac Manipulum ad Versiculum Indulgentiam, abolitionem &c. suscipere, non tamen ad Populum se vertendo, Pax vobis, nec Missâ absolu-

tâ, Sit Nomen Domini benedictum, dicere, nec Populo ter benedicere; post Missam verò privatam, ut præfertur, celebratam, Rochetto induto, absque Mantelletto ante Altare inter eosdem duos Capellanos superpelliceo indutos cum canone, ac instrumeto argenteo prædictis gratiarum actionem peragere. Præterea, dum Missam solemnem pro defunctis in Ecclesiis supradictis celebraturi erunt exire è Sacrario cum Cappa inter Assistentes paratos, & in Faldistorio ante Altare posito Sacras Vestes induere, prout etiam quoties Missam solemnem Pontificalem in eisdem Ecclesiis celebrabunt, quinque Assistentes habere, & nobilem Sedem, seu Cathedram coopertam simplici serico panno coloris festivitati congruentis, non tamen auro contexto, aut phrygio, seu basilico opere ornato retinere, eaque, non tamen in præfentiâ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti, uti Cappâ quoque Magnâ, non tamen Ministro, seu Interviente, qui ejusdem Cappæ, aut Vestis talaris limbum, seu caudam extollat, nec non Baculo, Mitrà, Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus indumentis etiam uti; Ac insuper in præfata B. Mariæ della Steccata nuncupata, in Collegialem, seu Conventualem d. Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, Ecclesiâ diebus, & Festivitatibus infra scriptis, videlicet in Paschatis, Resurrectionis, & Pentecostes, ac infra octavam Festi Sanctissimi Corporis Christi, Dominicis, nec non Feriâ quintâ majoris Hebdomadæ, ac Nativitatis, Epiphaniæ, & Ascensionis Domini, nec non Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac omnium Sanctorum, & S. Georgii festis diebus: Item in primâ Cappellâ per dictum Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem inibi habendâ, & in ejusdem Militiæ Comitibus Mitrà pretiosâ similiter uti, nec non Populo ter post solemnum, non autem privatarum Missarum celebrationem, ac eisdem Pontificalibus indumentis, ut præfertur, indui Ecclesias, Cappellas, aliasque Sacra Aedificia tam hæcenus constructa, quam de cætero construenda dictæ Militiæ duntaxat benedicere, eaque polluta reconciliare; Ac insuper pro earumdem Ecclesiarum tantum usu, & servitio Paramenta, & Suppellectilia Sacra, exceptis tamen iis omnibus, in quibus Sacri Olei, vel Christmatis unctio adhibetur, etiam benedicere, nec non Literas Officii Pœnitentiariæ Nostræ Apostolicæ, eis pro executione directas, ad supplicationem ejusdem Militiæ Militum, seu aliarum Personarum illius servitio additarum expeditas, exequi; Nec non prædictis Cappellanis Cruce prædictâ, ut præfertur, decoratis, & decorandis, ut præter consuetum ejusdem Militiæ Habitum, Rochettum, & Mozzettam cum suo Capuccio violacei coloris, & super ea Crucem ejusdem Militiæ, tam in prædictâ Beatâ Mariæ della Steccata nuncupata, in Collegialem, seu Conventualem ejusdem Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ Ecclesiâ, quam extra eam, nec non extra Civitatem, & Dioccesim Parmen. & ubique Locorum, etiam in Processionibus, & funeralibus, aliisque actibus, & functionibus Ecclesiasticis publicis, & privatis, ac etiam in Comitibus Provincialibus, & Generalibus ejusdem Militiæ, ac etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Nunciorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcunque præfentiâ, quibusvis anni temporibus, & diebus similiter deferre, & gestare, illisque pariter uti liberè, & licitè respectivè possint, & valeant, motu pari, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine similiter perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 13. Nec non omnia, & singula præmissa, ac easdem præfentes nullo unquam tempore de-

Quomodo
Missam so-
lemnem.

In quibus Fe-
stis uti possit
Mitra pretio-
sa, & ter Po-
pulo benedi-
cere.

Alie facultates Magni
Prioris.

Habitus Ec-
clesiasticus
Capellano-
rum.

Decretum
irritans cum
clausulis ge-
neralissimis,
& specialissi-
mis.

Magno Prio-
ri usum ha-
bitus Prælati-
tii concedit,
eumque desi-
gnat cum
nonnullis de-
clarationi-
bus.

Magnus Prior
quomodo
Missam pri-
vatam cele-
brare possit.

ANNO
1718.

subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel argui posse, ipsaque omnia, & singula præmissa, tanquam Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militiæ, vel Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis ex causâ onerosâ concessâ, sub quibusvis tam earumdem præsentium, quàm similium vel dissimilium gratiarum in genere, vel in specie, suspensionibus, derogationibus, revocationibus, limitationibus, alterationibus, aliisque contrariis dispositionibus à Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, & à Sede prædictâ, quâvis de causâ, quantumlibet legitimâ, & iustissimâ, pro tempore emanatarum minimè comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo, etiam sub quâcumque posteriori data, per Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos quodcumque eligenda concessâ esse, & cæteri, nec non eisdem præmissis, eisdemque præsentibus, etiam per quâcumque Literas Apostolicas, etiam per quasvis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas, ac etiam irritantia Decreta sub quâcumque verborum expressione in se continentes nullatenus derogari posse, nec quoad illa derogatum esse patitur cæteri, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, & huiusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes, tribus distinctis vicibus, Magno Magistro, seu Administratori perpetuo, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis intimatæ, ac insinuatæ fuerint, ac Magni Magistrum, seu perpetui Administratoris, ac Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum expressus ad id accedat assensus, & aliter factæ derogationes nemini suffragari, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos ad parendum literis derogatoriis huiusmodi, & Decretis super illis Processibus ac eorumdem Processuum Exequutoribus, & Subexequutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minimè teneri, sed illos literarum derogatoriarum huiusmodi executionem omninò impedire, nec ratione resistentiæ, censuris Ecclesiasticis, per eosdem Exequutores, seu Subexequutores latis innodari, sicque, & non aliâs in omnibus, & singulis præmissis huiusmodi per quoscumque Iudices Ordinarios, vel Extraordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, nec non eisdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublatâ eis & eorum cuilibet aliter iudicandi, & definiendi, ac interpretandi facultate, potestate & auctoritate, ubique iudicari, definiti, & interpretari debere, & quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Auditor Camerae Apostolicæ, & Archipresbyter Ecclesiæ Parmensis deputantur Exequutores præsentium litterarum.

§. 14. Quocirca Venerabili Patri nostro Episcopo Imolen., ac dilectis Filiis Causarum Curiae Camerae nostræ Apostolicæ Generali Auditori, & Archipresbytero Ecclesiæ Parmensis per Apostolica Scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Ducis, & Magni Magistrum, seu perpetui Administratoris, & Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis de-

ferentibus præsidio assistentes faciant, auctoritate nostrâ, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos approbatione, confirmatione, constitutione, subrogatione, erectione, institutione, concessione, assignatione, indulto, decreto, declaratione, derogatione, aliisque præmissis pacificè frui, & gaudere, ac si opus fuerit, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos, vel eorum Procuratorem, seu Procuratores eorum nomine in corporalem possessionem Ecclesiæ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ, ac annexorum, iuriumque, & pertinentiarum suorum prælatorum inducant auctoritate nostrâ, & defendant inductos, amotis quibuslibet Detentoribus ab eisdem, facientes eis, vel pro eis Procuratori, vel Procuratoribus prædictis de illorum, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, & obventionibus universis integrè responderi, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari, Contradiçtores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postpositâ compescendo, nec non legitimis super his habendis servatis Processibus, illos sententias, censuras, & pœnas incurrisse declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc quatenus opus fuerit, auxilio Brachii Secularis.

§. 15. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII, similiter Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, & Diocesim, nisi in certis exceptis casibus ultra unam diem à fine suæ Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne Iudices à Sede prædictâ deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus Deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut aliis vel alii vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem præsentium ad iudicium non trahatur, ac Lateranen. Concilii novissimè celebrati, nec non quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & exprimendo vero annuo valore tam uniendorum Beneficiorum quàm eorum, quibus sit unio & quibusvis aliis Apostolicis in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiæ Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ, in eisdem Militiæ Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum respectivè foundatione nec non Militiæ, illiusque Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac quibusvis Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis etiam aliis Militis, ac Ordinariis Locorum, & quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & Locis, etiam Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, eorumque Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam ad Imperatorem, Regum, Reginarum, Ducum, Rerumpublicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque instantiam, etiam consistorialiter, & motu simili, ac aliâs quomodolibet etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua,

ANNO
1718.

Derogatur quibuscumque contrariis, cum clausulis amplissimis.

non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, laiffimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè harum ferie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ eisdem præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, constitutionis, deputacionis, subrogacionis, erectionis, institutionis, concessionis, assignacionis, subjectionis, exemptionis, declarationis, indulti, decreti, mandati, derogacionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo octavo, sexto Kalendas Junii, Pontificatus nostri anno decimo octavo. J. Card. Prodatarius.

Sanctio poe-
nalis.

XCVII:

S U S P E N S I O

Diversarum gratiarum ab Apostolicâ Sede Philippo V. Hispaniarum Regi Catholico concessarum, nempe Cruciatæ Sanctæ Subsidii, primæ Decimæ, nec non fructuum Ecclesiasticorum unius mensis respectivè nuncupatarum, ad Sanctitatis Suae, & ejusdem Sedis beneplacitum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui, bonique supremus Assertor, atque gratiarum dispensator in terris à Domino constitutus, ea interdum, quæ à se, & ab Apostolicâ Sede quibusvis etiam sublimi, ac Regali Dignitate præfulgentibus Personis, tamen rationalibus ex causis, ac prudenti liberalitate concessa fuerunt, ubi graviore rationes ita suadeant, ac potissimum eadem causæ, propter quas illa concedi contigit, id ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, immutat, aut suspendit seu aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ consideracionis trutinâ perpensis, conspiciat in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem Nos Indulgentias illas, & gratias tam spirituales, quàm temporales ad certam tunc expressum tempus publicandas, & duraturas clarem: Philippo II. & Philippo. III. aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominis Hispaniarum, ac illis adjacentibus. Infulis consisten., & ad illa declinantiibus, qui certa munera adimplevissent, à diver-

sis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris. sub certis modo, & formâ tunc expressis, concessas, & pluries de sexennio in sexennium prorogatas; ac deinde primò quidem à fel. rec. Urbano Papâ VIII., postea verò etiam ab illis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris quoad licentiam vescendi ovis, & laicinis tempore Quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensas, & ampliatas, ac de sexennio itidem in sexennium sæpius prorogatas, Charissimo in Christo Filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extendimus, & prorogavimus; Concessiones itidem tam annui Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex fructibus, & redditibus Ecclesiasticis univrsarum Hispaniarum, quàm primæ Decimæ in omnibus, & singulis Parochiis in Regnis, & Dominis dictarum Hispaniarum, ac Infulis eisdem Regnis adjacentibus consisten. eidem Philippo II. Regi ab hac Apostolica Sede ad certum tunc expressum tempus factas, ac subinde pluriès tam ipsi Philippo II., quàm aliis successivè prædictarum Hispaniarum Regibus Catholicis de quinquennio in quinquennium prorogatas, ampliatas, & extensas, memorato Philippo V. Regi ad quinquennium tunc proximum similiter extendimus, & prorogavimus; Et nihilominus ipsas indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales eidem Philippo V. Regi, & aliis Christifidelibus prædictis ad sexennium; Subsidium verò annuum quadringentorum, & viginti millium ducatorum, ac primam Decimam hujusmodi ad quinquennium respectivè per diversas nostras in simili formâ Brevis, nempe die VIIII. & die XIII. Oobris MDCCXIV., nec non binas die primâ Januarii MDCCXVI. desuper expeditas literas de novo concessimus, & indulsimus. Præterea ipsi Philippo V. Regi, per alias nostras in eadem formâ Brevis die xiv. Martii ejusdem anni MDCCXVI. expeditas literas, assignacionem omnium fructuum, & reddituum, nec non pensionum super iis referendarum unius integri mensis omnium Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quorumcumque Ecclesiasticorum de Jurepatronatus, sive ad nominationem ejusdem Philippi V. Regis tantum, ac in præfatis Regnis, & Infulis adjacentibus existentium à memorato Urbano Prædecessore cla: itidem me: Philippo IV., dum vixit, earumdem Hispaniarum Regi Catholico ad certum tunc expressum tempus factam, & successivè ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam, ad quinque annos tunc proximos tantum, similiter prorogavimus, & extendimus, seu de novo concessimus, & aliàs, prout in singulis literis nostris supradictis quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cùm autem inspectâ omnium memoratarum gratiarum, ac concessionum, ut præfertur, factarum, & prorogatarum origine, compertum, exploratumque sit prædictas quidem indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales, intuitu, & occasione expeditionis contra Turcas, Mauros, & Saracenos concessas fuisse; Subsidium itidem annuum quadringentorum viginti millium ducatorum præfatorum supradicto Philippo II. Regi pro parandâ, instruendâ, & sustinendâ Classe sexaginta triremium, nonnisi contra Infideles, Hæreticos, vel Schismaticos, & ad Regnorum suorum defensionem educendâ concessum; nec nisi cum eisdem, aliisque legibus, seu

Causa finalis omnium ejusmodi gratiarum fuit, ut Rex Catholicus iis uteretur in expeditionibus contra infideles

Exordium;

Enumerat gratias à Sede Apostolica Regi Catholico diversis temporibus concessas, & à Sua Sanctitate protoga-